

Μετανάστες και ελληνική κοινωνία

Η ελληνική κοινωνία επέδειξε, κατά καιρούς, αρκετά μεγάλη αντοχή στις ταχείες αλλαγές. Κατάφερε να ενσωματώσει αρμονικά μετά την Μικρασιατική Καταστροφή του 1922 μεγάλο μέρος του προσφυγικού πληθυσμού. Κατάφερε να ενσωματώσει από τη δεκαετία του 1950 το μισό αγροτικό πληθυσμό στα αστικά κέντρα, δίχως να δημιουργηθούν κοινωνικά προβλήματα. Ωστόσο, σήμερα η Ελλάδα βρίσκεται μπροστά σε μια νέα πραγματικότητα, την παρουσία εκατοντάδων χιλιάδων μεταναστών, το μέλλον των οποίων στη χώρα μας, προβληματίζει πολίτες και πολιτικούς.

Υπολογισμοί κρατικών υπηρεσιών, μελέτες επιστημόνων αλλά και η δημοσιογραφική έρευνα αποκαλύπτουν καθημερινά τη διττή όψη αυτής της πραγματικότητας. Από τη μια, η ύπαρξη χιλιάδων παράνομων αλλοδαπών και από την άλλη το ζήτημα της νομιμοποίησης των μεταναστών με τη χορήγηση άδειας παραμονής. Αφενός οι μετανάστες απασχολούνται σε διάφορες οικονομικές δραστηριότητες συμβάλλοντας στην παραγωγή αφετέρου υποκαθιστούν έλληνες εργάτες, κυρίως σε ορισμένα επαγγέλματα μικρής εξειδίκευσης και προκαλώντας αύξηση της ανεργίας.

Επιπλέον, ναι μεν οι παράνομοι μετανάστες δεν πληρώνουν φόρους και εισφορές στα διάφορα ταμεία ενώ επιβαρύνουν την κοινωνική υποδομή, αλλά η ανθρωπιστική συνείδηση του έλληνα δεν μπορεί να αφήσει τον συνάνθρωπό του αβοήθητο. Τέλος, οι μη έχοντες άδεια σίγουρα έχουν συμβάλει σημαντικά στην αύξηση της εγκληματικότητας κάθε μορφής και έχουν προκαλέσει δικαιολογημένα φόβους και ανησυχίες, ωστόσο το έγκλημα πολλές φορές ας μην ξεχνάμε, ότι φέρει και σφραγίδα ελληνική.

Πριν λίγες μέρες η ίδια η Υπουργός Εξωτερικών Ντόρα Μπακογιάννη μέσα από δηλώσεις για το θέμα, φάνηκε αρκετά προβληματισμένη. Η Ελλάδα από «Γη της Επαγγελίας» για έλληνες αλλά και όσους αλλοδαπούς αναζήτησαν το όνειρο και την ελπίδα τους εδώ, μετατρέπεται σε «κόλαση» για όλους. Η ελληνική κοινωνία αδυνατεί να περιθάλλει, να βοηθήσει, να εξυπηρετήσει, να αφομοιώσει τόσο μεγάλο αριθμό ανθρώπων.

Η άσκηση μεταναστευτικής πολιτικής δεν θα πρέπει σε καμία περίπτωση να είναι εφαρμογή διακρίσεων που να βασίζεται στην ανωτερότητα της ελληνικής φυλής. Η πολιτεία όμως, έχει χρέος προς όλους τους πολίτες της, έλληνες και αλλοδαπούς, να διασφαλίσει την ευημερία τους. Με τη λήψη συγκεκριμένων μέτρων και την αντιμετώπιση της παράνομης μετανάστευσης θα αντιμετωπίζονταν πολλά φαινόμενα κοινωνικής παθογένειας ενώ θα εξέλειπαν ο ρατσισμός και η ξενοφοβία.

**Αντωνοπούλου Σοφία
Φιλόλογος**

Καθημερινή Φθιώτιδα 9/ 11/2007